

Ferit Korkmaz

- Őirler -

Yayın Tarihi:

25.09.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ferit Korkmaz

Eserleri:

Affet Sevgilim

Adını eskisi kadar anmıyorum
Eskisi kadar adına şiir yazmıyorum
Sevemiyorum eskisi kadar
Anlatırdı her olay mazimizi, yaşadıklarımızı

Sokak aralarında eskisi kadar gezmiyorum
Banklarda soguk elimi ısıtmıyorum
Gözlerim eskisi kadar dalmıyor ufuklara
Sevemiyorum, sevemiyorum eskisi kadar

Yazmıyacaktım sayfalara sevdamızı
Anmayacaktım sevgimizi, mazimizi
anlatıyor banklar, sokaklar seni bana
Anlatıyor şarkılar seni bana...

Mısraları okuyamıyorum şiirlerin
Korkuyorum seni anmaktan
Korkuyorum uzunca eskilere dalmaktan
Korkuyorum, korkuyorum sevgilim

Ellerimiz ayrılısada unutmayacaktık
Sevgimizi sancak gibi çıkartacaktık yukseklere
Ben sözümü tutamadım
Affet sevgilim Affet

Ferit Korkmaz

Bırak artık bırak bizi

Yıllardır dilimizdesin
Çek git be gülüm çek git
Parçaladığın yetmezmiş gibi,vaktimizide çaldın
Her sabah seninle uyanmaktan
Güneşin batışına kadar seninle olmaktan
Sıkıldık be gülüm sıkıldık
Aileden yıllara değen düşünceyi
Hobi haline getiren düşünceyi
Haklıyı haksız yapan düşünceyi
İstemiyoruz,istemiyoruz be gülüm

Yakamızı bırak artık
Sağ-Sol sözcüklerini unutalım
Yaşatayalım bir daha kargaşalığı,ayrımcılığı
Bıktık artık,bıktık be gülüm

Dış savaş içinde değiliz
Gelişemeyen bir Devlet içindeyiz
Küçük kapasitemizle büyüdük onunla
Hep yola onunla başladık
Haksızda olsak,haklıda olsak onunla yürüdük
Çek git sağ-sol çek git

Hepimiz devletimiz için varız,Devlet bizim için
İkileme yapmayalım,kardeşiz hepimiz
Bırakın şu sorunları,bırakın şu köhne sözcükleri
Bırak artık bırak bizi sağ-sol

Seni bize kim musallat etti
Ezmeyecek,ezemeyeceksin ey kör sözcük ezemeyeceksin
Konuşmaya başlayan bebelerimizin
Saçları ağrımış dedelerimizin
Geleceğe ışık tutan gençlerimizin
Dilinde hep sen varsın
Hep sen varsın sağ-sol

Sen bırakmazsan biz bırakacağız
Tek yürek,tek cihan olacağız artık
Ezdirtmeceğiz medeniyetimiz,i ezdirtmiyeceğiz
Bırak artık bizi bırak sağ-sol

Evimizin her köşesine doğru yol diye cizdik seni
Mutluluğun,bağımsızlığın ta kendisi zannettik seni
Göremedik,göremedik gerçek yüzünü
Biz yaklaştık,sen sarıldın,bırakmadın bizi
Dost zannettik seni
Bırak artık bırak bizi sağ-sol

Kardeşçe sırlarımızın her cümlesinde seni andık
Sizlere danıştık geleceğimizi
Düşünmeden sana verdik,sana verdik sağ-sol

Araştırmadan,öğrenmeden odamızı aydınlatmana izin verdik
Haklıyı senden öğrendik
Doğruyu seninle kabullendik
Bırakın bırak artık ey insalık

Ferit Korkmaz

Bu hep böyledir

Bu hep böyledir
Birisi yazar birisi okur.
Ben yazdıkca sen okuyacaksın
Ben yazdıkca sen sevdiğini anlayacaksın.
Bu hep boyledir biri yazar biri okur.

Biri okudukca sevildigini fark eder.
Biri yazdıkca sevdiğini pencirler
Ben yazıyorum sevdiğimi hatırlıyorum
Sen okuyorsun sevdiğini anlıyorsun.
Hep boyledir biri yazar biri okur.

Bendede boyledir bır baskasındada.
Her sozcugumun ucunda bır sen varsin
Okudukca seviyorsun beni
Yazdıkca seviyorum seni.
Kiskanıyorum kalemi
Cunku seni bana sevdırıyor.

Ne zaman sevip hatırlayıp,hatırlatacaksın.
Ne zaman aydınlanacak bu kara sayfalar
Sen yazıp ben okuyacağım
Ben ümüdimi kestim
Aramıyorum artık sevgiyi iki kalem arasında
Alistık artık kalemin bittığı yerde sevdiğimizi bitirmeyi

Bizler yazalım sizler okuyun
Bizler hatırlayalım,sizler hatırlanın
Hep böyledir, bendede,bir başkasındada
Biri yazar biri okur,,

Ferit Korkmaz

Sen vardın Hep

Her yağmurun sesinde seni anardım
Ne zaman parkta yan yana oturan bir çift görsem
Eski günleri anarcasına düşürdüm
Yalnızlığımda hep sen vardın,yalnızlığımda seni anardım
Yıllar geçsede ellerim dokunmasada
Duygularımla seni görüyorum,seni arıyorum

İdeal için terk edip gidişin
Sürükledi beni umutsuz yarınlara
Tek saygıyı sende arzuladım,sende tatmak istedim

Kader derler ya,kader diyorum işte
Bugün karşılasırsak senin elinde bir çocuk
Farklı insan olmuşuz,farklı bir aile
Sevemezdim başkasını,sevemezdim

Evlensemde,yuva kursamda
Ufaktan ufaktan baba diye sesler gelsede
Unutamazsım seni,unutamam
Sevemezdim senden başkasını sevemezdim

Hatırlarmısın bir mektubumda
Ellerim bir başka eli tutarsa
Gözlerim bir başka göze bakarsa
Ellerim sana düşman,göz yaşlarım ecelim olsun diyordu
Duygulanıyorum o sözler dizeler aklıma geldikçe
Banane diyemiyorum,atamıyorum baş köseye

Ferit Korkmaz

Söz Ver Gönül

Bir daha sevmeyecektin hani..
Tövbe etmiştin
Bir daha bakmayacaktın
Baktığındada birşey hissetmeyecektin
Olmuyor,olmuyormuş demekki
Bakmak istemesende bakıyor insan
Sevmek istemesede seviyor insan

Tek sana söz geçiremiyorum
Tek sana hitap edemiyorum.
Dileğin gibi yönlendiriyorsun beni
Dilediğin gibi beni yalnız bırakıyorsun
Dilediğin gibi öldürüp
Dilediğin gibi yaşatıyorsun.
Tek sana hakim olamadım, tek sana Gönül...

Başardın sonunda sevdirdin yine beni
Mutlusun artık, mutlulusun
Sen mutlu iken ben mutsuz olmak istemiyorum
Ne olur gönül ne olur
Sen gülerken bende güleyim
Söz ver bana söz ver
Bir daha sevdirme beni
Unutturma bana sevdiğimi
Onunla yaşamak,onunla ölmek istiyorum
Söz ver bana söz ver
Güldüğün zaman göz yaşlarım akmayacağına

Ferit Korkmaz